

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 25T/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724010409
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5724010409.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2024 v Martine v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Martine, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F.. G. XXXX/XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

uznáva sa za vinného, že

dňa 24.01.2024 v čase približne o 14:10 hod. viedol ako vodič po ceste I/18 smerom na Priekopskú ulicu v Martine, osobné motorové vozidlo značky VW Passat, EVČ C., a to napriek tomu, že mu bol Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Martine, Okresným dopravným inšpektorátom, rozhodnutím o priestupku č.p.: ORP-P-384/DI-E-2023 zo dňa 20.12.2023, právoplatným dňa 04.01.2021, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, pričom vozidlo viedol z jednej strany vozovky na druhú a následne bol hliadkou Policajného zboru zákonným spôsobom zastavený a následne bol vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie a prevádzku vozidla a aby sa podrobil dychovej skúške na alkohol, ktorá bola vykonaná na elektronickom meracom prístroji s negatívnym výsledkom, pričom z výsledkov toxikologicko - chemickej analýzy č. 97/2024 vyplýva, že v natívnom moči bol zistený pozitívny obsah amfetamínu, metamfetamínu, metyléndioxyamfetamínu a suspektné pozitívne zistená prítomnosť kanabinooidov a kokaínu, pričom z odborného vyjadrenia RNDr. Petry Jurášekovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, rezultuje záver že v krvnej vzorke obvineného bola dokázaná prítomnosť amfetamínu v koncentrácií 64 ng/ml a metamfetamínu v koncentrácií 742 ng/ml, ktoré sú v zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do II. skupiny psychotropných látok a zo záverov odborného vyjadrenia RNDr. Petry Jurášekovej vyplýva, že schopnosť obvineného bezpečne viesť motorové vozidlo bola negatívne ovplyvnená a namerané koncentrácie v krvi obvineného sú porovnateľné so stavom nad 1 promile etanolu, a teda so stavom vylučujúcim spôsobilosť viesť motorové vozidlo,

teda

- vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,
- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život a zdravie ľudí a spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.,

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák.) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 68 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák.) ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 10.04.2024 obžalobu na obvineného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 18.04.2024, ktorým uznal obvineného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Obvinený A. B. podal proti trestnému rozkazu odpor.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., prípadne ods. 4 Tr. por. a poučil ho o význame a následkoch vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. Obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a formou otázok zistil, či obžalovaný rozumie tomu, čo troví podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol poučený o svojich právach, najmä práve na obhajobu, na slobodnú voľbu obhajcu a možnosť radiť sa s obhajcom o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestnému činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Pretože súd nemal pochybnosti o vážnosti a určitosti prejavu obžalovaného pri odpovedaní na jednotlivé položené otázky, s doporučujúcim stanoviskom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo žalovaného skutku a v tejto časti nevykonával kontradiktórne hlavné pojednávanie.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ho uznal vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Súd nezistil malú závažnosť konania obžalovaného na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť činu tak predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov,

ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má napomôcť odlíšiť priestupky od prečinov. Hranicou medzi priestupkom a prečinom je tzv. materiálny korektív. Materiálny korektív je špecifikom trestného práva, ktoré má zabezpečiť dodržiavanie zásady „ultima ratio“ (trestné právo a jeho sankcie majú byť až posledným možným prostriedkom dosiahnutia práva). Aby skutok bol trestným činom, v danom prípade prečinom, je potrebné, aby boli naplnené tak formálne ako i materiálne podmienky trestného činu. O prečine možno hovoriť iba ak sú konaním páchatela naplnené tak formálne podmienky prečinu, ako aj materiálna podmienka prečinu, t.j. jeho závažnosť, pričom musí byť v prípade páchatela vyššia ako nepatrná. Závažnosť je zadaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Týmito okolnosťami sú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatela. V danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný napriek tomu, že vedel, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo, nielenže motorové vozidlo viedol v čase zákazu, ale toto viedol pod vplyvom psychotropných látok, pričom schopnosť obvineného bezpečne viesť motorové vozidlo bola ním negatívne ovplyvnená a obvinený bol v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo. Ignorovanie uloženého zákazu obžalovaným (konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák.), ktorý navyše motorové vozidlo viedol v stave, ktorého nespôsobilosť na bezpečné vedenie motorového vozidla mohla byť dôsledkom škody nielen na majetku, ale aj na zdraví, či živote účastníkov cestnej premávky, zvyšujú stupeň závažnosti činu obžalovaného a závažnosť súdeného skutku je tak vyššia ako nepatrná.

Pokiaľ ide o uložený trest súd konštatuje, že obžalovaný má 3 záznamy v registri trestov. Pokiaľ ide o prvý záznam, tak rozhodnutím Okresnej prokuratúry Martin sp.zn. 3 Pv 32/14/5506 zo dňa 24.03.2015, právoplatným dňa 03.04.2015, bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie obžalovaného pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., bola mu stanovená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov do 03.10.2016, v skúšobnej dobe sa osvedčil. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/10/2019 zo dňa 21.02.2019, právoplatným dňa 12.03.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 13.03.2020, obžalovaný sa osvedčil dňa 01.02.2021, v tomto prípade sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 26T/21/2023 zo dňa 15.08.2023, právoplatným 15.08.2023, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (skutok spáchaný dňa 27.04.2023) na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v dĺžke 3 roky (t.j. od 16.08.2023 do 16.08.2026), zároveň bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok, uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Súd tiež rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Pokiaľ ide o priestupky obžalovaného, z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa v období od 24.11.2019 do 30.08.2023 dopustil 17 priestupkov prevažne na úseku dopravy. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, až obžalovanému bol opakovane uložený zákaz činnosti a to od 02.06.2014 do 02.12.2016, a od 04.01.2024 do 04.01.2025.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému

sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na § 38 ods. 2 Tr. zák., t.j. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) a podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 26T/21/2023 zo dňa 15.08.2023). Za konanie kvalifikované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (§ 41 ods. 1 Tr.zák. – úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný) súd ukladá trest odňatia slobody v sadzbe až na dva roky. Za aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák. (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) súd obžalovanému ukladal trest v trestnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov.

Vzhľadom na posledné odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 26T/21/2023 zo dňa 15.08.2023, právoplatným 15.08.2023, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za čo mu okrem iného bol uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, t.j. od 16.08.2023 do 16.08.2026, sa obžalovaný teraz súdnej trestnej činnosti (skutok zo dňa 24.01.2024) dopustil v skúšobnej dobe tohto predchádzajúceho podmieneného odsúdenia a navyše obžalovaný vzhľadom na povahu súdeného skutku porušil aj uložený zákaz požívania návykových látok.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne považujúc ho za primeraný a zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má tri záznamy, pričom sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia zároveň porušiac zákaz požívania návykových látok a zároveň bol tiež 17 krát priestupkovo postihnutý, prevažne na úseku dopravy. U obžalovaného sa tak nejednalo o nejaké jednorazové vybočenie z inak riadne vedeného života. Obžalovanému už bol ukladaný podmienený trest odňatia slobody, napriek tomu sa ďalšej trestnej činnosti nevyvaroval, skutok spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, teda ani hrozba premeny trestu (vo výmere 3 roky) nebola preňho dostatočnou hrozbou. Z predchádzajúcich postihov za trestnú činnosť sa obžalovaný zjavne nepoučil, a preto je podľa názoru súdu namieste pôsobiť na neho nepodmienečným trestom odňatia slobody. Výchovný účel podmieneného trestu odňatia slobody u obžalovaného nebol naplnený, v danom prípade tak nastupuje represívna funkcia trestu, ktorej úlohou je, prostredníctvom nepodmienečného trestu, predovšetkým ochrana spoločnosti pred obžalovaným v snahe zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obhajobou navrhovaný alternatívny trest by podľa súdu nenaplnil prvok individuálnej prevencie, ktorej účelom je výchovne pôsobiť na páchatela, aby viedol riadny život, pokiaľ v tomto smere sa účinkom minula hrozba premeny 3 ročného podmieneného trestu odňatia slobody. V tomto smere súd tiež poukazuje na znenie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. Predmetné ustanovenie explicitne vylučuje možnosť opätovného uloženia podmieneného trestu v prípade spáchania úmyselného trestného činu v rámci skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Podľa súdu v posudzovanej veci neboli u obžalovaného ani splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanovenú zákonom vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a súd v danej veci neaplikoval možné mimoriadne zníženie trestu na základe vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda ako pri uzavretí dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (obvinený v rámci konania o dohode o vine a treste nesúhlasil s prokurátorom navrhovanou výmerou nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov).

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a pritom môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Súd v konaní nezistil a obžalovaný na hlavnom pojednávaní ani netvrdil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali záver, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný sa súdeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, tak ako vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Martin, sp.zn. 26T/21/2023, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia škodu poškodeným nezaplátil, porušil zákaz požívania návykových látok, pričom v posudzovanej veci súd u obžalovaného zistil prevahu priťažujúcich okolností. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že by zásadám individuálnej a generálnej prevencie nezodpovedalo, ak by trest odňatia slobody bol obžalovanému znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prihliadal pri určení výmery trestu a trest odňatia slobody mu uložil na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (po jej zvýšení vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností na strane obžalovaného). V tomto smere súd tiež prihliadal na obžalovanému ukladané ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, majúci za to, že za súčasného uloženia ochranného liečenia možno prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti dosiahnuť aj uložením trestu na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému zároveň uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky, aj pri ukladaní tohto trestu prihliadajúc na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, skutočnosť, že obžalovaný motorové vozidlo viedol v čase zákazu v stave vylučujúcom spôsobilosť na jeho vedenie, ktorý stav si privodil vplyvom psychotropnej látky, porušiac tak súdom uložený zákaz požívania návykových látok, ako aj skutočnosť, že obžalovanému bol opakovane uložený zákaz vedenia motorových vozidiel, a v neposlednom rade súd prihliadal aj na priestupkové postihnutia obžalovaného, keď z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v relatívne krátkej dobe necelých 5 rokov 17 krát priestupkovo postihnutý, z toho 15 krát na úseku dopravy, ktorá skutočnosť vedie súd k záveru, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom.

Súčasne súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko sa súdeného skutku dopustil pod vplyvom psychotropnej látky. Súd v tomto smere na hlavnom pojednávaní vypočul MUDr. Janu Bullovú, znalkyňu z odboru

zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ktorá v prípravnom konaní vypracovala znalecký posudok č. 32/2024 vo veci vyšetrenia duševného stavu obvineného A. B.. Znalčka na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX, vyšetrila dňa 20.02.2024 v ambulancii psychiatra v Martine, kam bol eskortovaný z ÚVV z Ilavy. Znaleckým vyšetrením zistila, že v čase vyšetrovaného skutku u obvineného nebola prítomná choroba z okruhu psychóz, ani iných závažných organických poškodení mozgu. Vo vzťahu k návykovým látkam zistila prítomnosť syndrómu závislosti od viacerých návykových látok, v poslednom období s preferovaním metamfetamínu, teda pervitínu s tým, že u obžalovaného je prítomné aj patologické hráčstvo. Závislosť k návykovým látkam spôsobila u obžalovaného negatívne následky na jeho zdraví, bola u neho potvrdená hepatitída typu C, v minulosti a to v roku 2014 prebehla u neho toxická psychóza, ktorá si vyžiadala akútnu hospitalizáciu na psychiatrickej klinike UNM v Martine, ako aj negatívne následky v sociálnej oblasti, ako narušené vzťahy, prekračovanie spoločenských aj právnych noriem, zadržané vodičské oprávnenie pre jazdu pod vplyvom omamných látok. V čase vyšetrovaného skutku bol podľa výsledkov toxikologickej analýzy u obžalovaného prítomný stav intoxikácie pervitínom so zachovanou fyzickou aktivitou a so zachovaným kontaktom s realitou. Uvedený stav sa analogicky hodnotí ako ľahka alkoholová opitnosť jednoduchého rázu. Preto z forenzného hľadiska rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase skutku boli znížené len ľahko, forenzne nevýznamne a to vplyvom požitého narkotika. Rovnako boli znížené ľahko aj ovládacie schopnosti. Do úvahy sa berie, že obžalovaný je chronickým užívateľom návykových látok, teda v minulosti mal skúsenosť, aj vedomosť o tom, ako vplyva pervitín na jeho psychické funkcie a daný stav si navodil vlastným pričinením. Nakoľko obžalovaný v čase vyšetrenia uviedol, že ústavná odvykacia liečba by pre neho nemala význam a v minulosti ich aj absolvoval, tak odporučila, aby obžalovaný mal po prepustení na slobodu nariadenú ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou spolu s probačným dohľadom a zákazom vstupu do herní. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní obžalovaný sa vyjadril, že by chcel absolvovať protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou, tak podľa názoru znalkyne mu je možné v danej veci vyhovieť a to v tom ohľade, aby daná liečba bola započatá až po prepustení na slobodu, nakoľko z technických a organizačných faktorov je realizácia v priebehu výkonu trestu veľmi málo pravdepodobná.

Ochranné liečenie bolo obžalovanému uložené ústavnou formou s poukazom na vyjadrenie obžalovaného v jeho písomnom podaní (č.l. 278 spisu), ako aj na hlavnom pojednávaní (že chce, aby mu ochranné liečenie bolo uložené vo forme ústavnej), a to po vyjadrení znalkyne na hlavnom pojednávaní, že v tomto smere je možné obžalovanému vyhovieť. Súd konštatuje, že uložené ochranné liečenie je taktiež jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré sú prostriedkami slúžiacimi na dosiahnutie účelu Trestného zákona v tom, zaistiť aj špecifickým spôsobom predovšetkým ochranu spoločnosti. Preto súd, tak ako bolo uvedené vyššie, na ukladanie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou prihliadal pri určení výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody ukladanému obžalovanému a tento mu uložil na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 8 mesiacov.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2).
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.